

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A

Datum: 2. septembar 2009.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andrésia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 2. septembra 2009.

TUŽILAC

protiv

NIKOLO ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA

JAVNO

ODLUKA PO ZAHTEVU DRAGOLJUBA OJDANIĆA ZA IZMENU ŽALBENOG OSNOVA 7 NJEGOVE NAJAVE ŽALBE

Tužilaštvo:

g. Paul Rogers

Branioci žalilaca:

g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Peter Robinson za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu generala Ojdanića za izmenu žalbenog osnova 7 njegove Najave žalbe" (u daljem tekstu: Zahtev), koji su podneli branioci Dragoljuba Ojdanića (u daljem tekstu: Ojdanić) 29. jula 2009. Tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilaštvo) nije podnelo odgovor.

I. ISTORIJAT POSTUPKA

2. Dana 26. februara 2009, Pretresno veće III osudilo je Ojdanića na osnovu člana 7(1) Satuta za pomaganje i podržavanje krivičnih dela deportacije i drugih nehumanih dela (prisilno premeštanje) kao zločina protiv čovečnosti na osnovu člana 5 Statuta,¹ i izreklo mu kaznu od 15 godina zatvora.² Ojdanić je 27. maja 2009. podneo Najavu žalbe, osporavajući Prvostepenu presudu po osam osnova³. U sedmom žalbenom osnovu, na koji se odnosi gorenavedeni Zahtev, Ojdanić tvrdi da je Pretresno veće pogrešno proširilo definiciju zločina protiv čovečnosti.⁴

3. Na Provostepenu presudu žalili su se i Nikola Šainović, Nebojša Pavković, Vladimir Lazarević i Sreten Lukić, kao i tužilaštvo.⁵ Tužilaštvo je svoj Žalbeni podnesak dostavilo 10. avgusta 2009.⁶ Ostali žalioci žalbene podneske treba da dostave najkasnije do 23. septembra 2009.⁷

---

¹ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Presuda, 26. februar 2009. (u daljem tekstu: Prvostepena presuda), Tom III, par. 630 i 635; v. takođe Prvostepena presuda, Tom I, par. 6.

² Prvostepena presuda, Tom III, par. 1209.

³ Najava žalbe generala Ojdanića, 27. maj 2009. (u daljem tekstu: Najava žalbe).

⁴ Najava žalbe, par. 66-71.

⁵ Podnesak odbrane: Najava žalbe, 27. maj 2009. (podneli branioci Nikole Šainovića); Najava žalbe na Presudu od 26. februara 2009, 27. maj 2009. (podneli branioci Nebojše Pavkovića); Najava žalbe odbrane Vladimira Lazarevića, 27. maj 2009. (poverljivo) i Podnesak odbrane: Ukipanje poverljivog statusa Najave žalbe, 29. maj 2009; Najava žalbe Sretna Lukića na Presudu i Zahtev za odobrenje da prekorači propisani broj reči, 27. maj 2009; Najava žalbe tužilaštva, 27. maj 2009.

⁶ Žalbeni podnesak tužilaštva, 10. avgust 2009. (poverljivo). Javna redigovana verzija podneta je 24. avgusta 2009. *Corrigendum* Žalbenog podnesaka tužilaštva podnet je 24. avgusta 2009.

⁷ Odluka po zajedničkom zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje žalbenih podnesaka, 29. jun 2009, str. 5.

II. MERODAVNO PRAVO

4. Na osnovu pravila 108 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Pravilnik), Žalbeno veće "može, ako mu se podneskom pokaže valjan razlog, odobriti izmenu žalbenih osnova" sadržanih u žalbenom podnesku. Takav zahtev treba da bude podnet "što je pre moguće po otkrivanju navodne nove greške" ili pošto se otkrije bilo kakav drugi osnov za zahtev za izmenu najave žalbe.⁸ Na žaliocu je da objasni tačno kakve izmene traži i da pokaže da svaka predložena izmena zadovoljava kriterijum "valjanog razloga" iz pravila 108.⁹

5. U sudskoj praksi Međunarodnog suda ustanovljeno je da pojам "valjanog razloga" obuhvata i valjan razlog za uključivanje novih ili izmenjenih žalbenih osnova koji se traže, i valjan razlog koji pokazuje zašto ti osnovi nisu bili uključeni u prvobitnu najavu žalbe (ili nisu u njoj bili ispravno formulisani).¹⁰ U odlučivanju o tome da li "valjan razlog" postoji, Žalbeno veće razmatralo je, između ostalih, i sledeće faktore: (i) izmena je mala i ne utiče na sadržaj najave žalbe; (ii) suprotna strana u postupku ne bi pretrpela štetu usled izmene ili nije uložila prigovor na izmenu; i (iii) izmenom bi se najava žalbe uskladila sa žalbenim podneskom.¹¹ U slučaju da žalilac traži suštinske

⁸ *Tužilac protiv Astrita Haraqije i Bajrusha Morine*, predmet br. IT-04-84-R77.4-A, Odluka po Zahtevu Bajrusha Morine za izmenu žalbenog osnova, 19. mart 2009. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Haraqija i Morina* od 19. marta 2009), par. 5, gde se upućuje na predmet *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, Odluka po zahtevu žalioca Jean-Bosco Barayagwize za dozvolu da podnese dodatni žalbeni osnov, izmeni Najavu žalbe i ispravi svoj Žalbeni podnesak, 17. avgust 2006. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 9; *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog Tuta i Vinka Martinovića zvanog Štela*, predmet br. IT-98-34-A, Odluka po zahtjevu Mladena Naletilića za odobrenje podnošenja preliminarnog podneska, 13. oktobar 2005, str. 2-3.

⁹ Odluka u predmetu *Haraqija i Morina* od 19. marta 2009, par. 5, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 9; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po Zahtjevu Dragana Jokića za izmjenu Najave žalbe, 14. oktobar 2005, par. 7; v. takođe Uputstvo o formalnim uslovima za podnošenje žalbe na presudu (IT/201), 7. mart 2002, par. 2-3.

¹⁰ *Tužilac protiv Ljubeta Boškoskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-A, Odluka po Zahtevu Johana Tarčulovskog za odobrenje pružanja žalbenih argumenata redosledom drugaćijim od onog u Najavi žalbe i podnošenje protiv-replike, kao i po Zahtevu tužilaštva za odbacivanje, 26. mart 2009. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Boškoski i Tarčulovski* od 26. marta 2009.), par. 17, gde se upućuje na predmet *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po Zahtjevu Dragana Jokića za dozvolu da podnese treću izmijenjenu najavu žalbe i izmijenjeni žalbeni podnesak, 26. jun 2006. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006.), par. 7.

¹¹ Odluka u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 10, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 7; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za dozvolu da izmijeni najavu žalbe u vezi sa

izmene koje proširuju obim žalbe, "valjan razlog" takođe može da se ustanovi, pod određenim okolnostima.¹² Žalbeno veće podseća da nikad nije ustanovilo kumulativni spisak uslova koji moraju biti ispunjeni svaki put kada treba odobriti suštinsku izmenu.¹³ Naime, svaku predloženu izmenu treba razmotriti u svetlu konkretnih okolnosti datog slučaja.¹⁴

6. U izvesnim izuzetnim slučajevima, a naročito kada branilac nije uvrstio nove ili izmenjene žalbene osnove zbog sopstvenog nemara ili nepažnje, Žalbeno veće dozvolilo je izmene iako žalilac nije predočio "valjan razlog", pod uslovom da je tražena izmena bila od suštinskog značaja za uspeh žalbe, tako da bi, u slučaju da izmena nije dozvoljena, došlo do neostvarivanja pravde.¹⁵ Žalbeno veće je zauzelo stav da u takvim ograničenim okolnostima interes pravde nalaže da se žalilac ne smatra odgovornim za propuste svog branioca.¹⁶ Međutim, mora se pokazati da pitanje o kome je reč nije adekvatno obrađeno u prethodnim podnescima i da bi se taj propust ispravio traženim izmenama.¹⁷

III DISKUSIJA

A. Argumenti

Vidojem Blagojevićem, 20. jul 2005. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 20. jula 2005.), str. 3-4.

¹² Odluka u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 10, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 7; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevima u vezi s formulisanjem navoda žalbe Dragana Jokića, 24. novembar 2005. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 24. novembra 2005), par. 7; Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 20. jula 2005, str. 4.

¹³ Odluka u predmetu *Boškoski i Tarčulovski* od 26. marta 2009, par. 17, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 7.

¹⁴ Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 7.

¹⁵ *Tharcisse Muvunyi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-2000-55A-A, Odluka po Zahtevu optuženog Tharcissea Muvunya za dozvolu da izmeni žalbene osnove i Zahtevu da mu se produži rok za podnošenje žalbenog podneska i po Zahtevu tužioca koji se protivi Izmenjenim žalbenim osnovima optuženog Tharcissea Muvunya, 19. mart 2007. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Muvunyi* od 19. marta 2007), par. 15, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 9; v. takođe *Tužilac protiv Athanasa Serombe*, predmet br. ICTR-2001-66-A, Odluka po Izuzetno hitnom zahtevu odbrane za izmenu žalbenog osnova sadržanog u najavi žalbe, 26. jul 2007. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Seromba* od 26. jula 2007), par. 8; Odluka u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 12.

¹⁶ Odluka u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 12.

¹⁷ Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 26. juna 2006, par. 23.

7. Ojdanić tvrdi da postoji valjan razlog da se odobri izmena njegove Najave žalbe.¹⁸ Njegov branilac ukazuje na to da Ojdanić ne razume engleski, jezik kojim je napisana Prvostepena presuda,¹⁹ i naglašava da, u odsustvu prevoda Prvostepene presude na srpski jezik, "uz pomoć svog pravnog tima, [Ojdanić] i dalje pokušava da razume Prvostepenu presudu i radi na svojoj žalbi."²⁰ Ojdanić objašnjava da je ovaj "kontinuirani proces razmatranja i razgovora pokazao da su zatražene izmene neophodne."²¹ On kaže da, s obzirom na činjenicu da sudska praksa Žalbenog veća nalaže da se zahtevi za izmenu žalbenih osnova podnesu što je pre moguće po ustanovljavanju navodne greške, on podnosi svoj Zahtev pre nego što dobije prevod Prvostepene presude, bez prejuduciranja daljih podnesaka koje će možda morati da podnese.²² Ojdanić tvrdi da izmena ne bi nepotrebno odgovrlačila postupak, niti bi bila nepravična prema bilo kojoj drugoj strani u postupku.²³

8. Ojdanić traži dozvolu da izmeni svoju Najavu žalbe tako da obuhvati jednu novu navodnu grešku u zaključku Pretresnog veća u vezi sa *mens rea* kao uslovom kod zločina protiv čovečnosti.²⁴ On tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kada je smatralo da je *mens rea* kao uslov kod zločina protiv čovečnosti zadovoljen kada počinilac "rizikuje" da ponašanje neposrednog počinioca sadrži i napad na civilno stanovništvo.²⁵ U tom smislu, Ojdanić tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo tako što je primenilo kriterijum nesavesnosti, i da ta greška obesnažuje Prvostepenu presudu.²⁶ On smatra da njegov novi argument nije obuhvaćen sedmim žalbenim osnovom, u kome se tvrdi da je Pretresno veće pogrešno proširilo definiciju zločina protiv čovečnosti.²⁷

---

¹⁸ Zahtev, par. 12.

¹⁹ Zahtev, par. 4, gde se upućuje na Najavu žalbe, par. 3.

²⁰ Zahtev, par. 5.

²¹ *Ibid.*

²² Zahtev, par. 6, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 9.

²³ Zahtev, par. 7.

²⁴ Zahtev, par. 10.

²⁵ *Ibid.*

²⁶ *Ibid.*

²⁷ Zahtev, par. 11; v. takođe Najavu žalbe, par. 66-71.

9. U vezi s razlozima zbog kojih nije naveo ovu grešku u svojoj Najavi žalbe, Ojdanić kaže da su "razgovori između branilaca i generala Ojdanića bili usmereni na novi pristup Pretresnog veća pitanju *koje lice* bi moglo da zadovolji kriterijum potrebnog znanja kod zločina protiv čovečnosti, a ne *stepen znanja* koji lice ima."²⁸ On takođe tvrdi da su "navodna greška i njen mogući značaj postali očigledni braniocima tek kada su sa generalom Ojdanićem razmatrali kako je Pretresno veće primenilo kriterijum 'posrednog izvršioca'".²⁹

10. Alternativno, Ojdanić tvrdi da je zatražena izmena od suštinskog značaja za uspeh njegove žalbe, tako da bi došlo do neizvršenja pravde ako se ta izmena ne bi uvažila. On dodaje da u takvim izuzetnim slučajevima, interes pravde nalaže da žalioca ne treba smatrati odgovornim za propuste branilaca.³⁰

11. U vezi sa svojim novim argumentom, da je Pretresno veće pogrešno definisalo kriterijum *mens rea* kod zločina protiv čovečnosti, Ojdanić traži izmenu postojećeg paragrafa 66 Najave žalbe, uvođenje novog paragrafa 69, i odgovarajuće izmene u postojećim paragrafima 69, 70 i 71 Najave žalbe.³¹

B. Analiza

12. Ojdanić tvrdi da se u predloženoj izmeni postojećeg paragrafa 66 navodi greška koja nije pomenuta u njegovoj Najavi žalbe.³² Žalbeno veće primećuje da u okviru sedmog osnova u Najavi žalbe, Ojdanić tvrdi da je Pretresno veće napravilo materijalno pravnu grešku time što je zaključilo da je kod zločina protiv čovečnosti, kriterijum da počinilac zna za postojanje sistematskog napada velikih razmara na civilno stanovništvo zadovoljen ako "posredni izvršilac" to zna, pod uslovom da je izvršilac planirao, naredio ili podsticao dela neposrednog izvršioca, ili da je "posredni izvršilac" učesnik u

---

²⁸ Zahtev, par. 11.

²⁹ Zahtev, par. 12.

³⁰ Zahtev, par. 13, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Nahimana i drugi* od 17. avgusta 2006, par. 12.

³¹ Zahtev, par. 14-17.

³² Zahtev, par. 11.

udruženom zločinačkom poduhvatu.³³ On takođe tvrdi da Pretresno veće nije analiziralo "neposrednu ili blisku povezanost" između "posrednog izvršioca" i osnovnog krivičnog dela za koje je Veće zaključilo da je "inherentno" za oblike odgovornosti za izvršenje, planiranje, naređivanje i podsticanje.³⁴

13. U svom Zahtevu, međutim, Ojdanić tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo u primeni kriterijuma nesavesnosti, i to tako što je zaključilo da je kriterijum *mens rea* kod zločina protiv čovečnosti zadovoljen ako je optuženi "rizikovao" da ponašanje neposrednog izvršioca sadrži i napad na civilno stanovništvo.³⁵ Žalbeno veće razume da se, dok u svojoj Najavi žalbe Ojdanić tvrdi da je počinjena materijalno pravna greška po pitanju da li je poznavanje konteksta krivičnog dela od strane "posrednog izvršioca" dovoljno da bi se izvršiocu pripisala krivična odgovornost, materijalno pravna greška na koju on ukazuje u svom Zahtevu odnosi konkretno na potreban stepen tog znanja. Argument iznet u Zahtevu kao takav, premda povezan sa onima predočenim u Osnovu 7 njegove Najave žalbe, ipak se od njih razlikuje, i zaista tvrdi da postoji nova materijalno pravna greška, čime se proširuje obim žalbe.

14. Kada je reč o kriterijumu "valjanog razloga", Žalbeno veće primećuje da je predžalbeni sudija u ovom predmetu odobrio produženje roka za podnošenje žalbi³⁶ zaključivši:

[...] da će timovi odbrane imati priliku da, ukoliko žele, traže eventualne izmene ili dopune nakon što žalioci pročitaju prevod Prvostepene presude na srpski jezik i o njoj razgovaraju sa svojim braniocima, pod uslovom da za to pokažu valjan razlog na osnovu pravila 108 Pravilnika.³⁷

15. Ojdanić tvrdi da je ovaj Zahtev podnet u očekivanju prevoda Prvostepene presude, kao rezultat "kontinuiranog procesa razmatranja i razgovora" između njega i

³³ Najava žalbe, par. 66.

³⁴ Najava žalbe, par. 67-68.

³⁵ Zahtev, par. 10.

³⁶ Zajednički zahtev odbrane za produženje roka za podnošenje žalbenih podnesaka, 12. jun 2009.

³⁷ Odluka po Zajedničkom zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje žalbenih podnesaka, 29. jun 2009, str. 4; v. takođe Odluku po zahtevima za produženje roka za podnošenje najave žalbe, 23. mart 2009, str. 3.

njegovog pravnog tima.³⁸ Žalbeno veće podseća da "dalja analiza koja bi se izvršila tokom narednog vremenskog perioda"³⁹ ne može, sama po себи, predstavljati valjan razlog za izmenu jer bi to zapravo značilo da se žaliocu dozvoljava da "ponovo započne žalbeni postupak kad on to želi".⁴⁰ Osim toga, ovaj Zahtev ne objašnjava kako je Ojdanić lično uočio navodnu novu grešku. Navodna greška tiče se jednog pravnog pitanja, a glavnu odgovornost za procenu mogućih pravnih grešaka u Prvostepenoj presudi snose Ojdanićevi branioci.⁴¹ Žalbeno veće stoga smatra da Ojdanić nije pokazao da postoji valjan razlog za to što nije naveo ovu grešku u svojoj Najavi žalbe. Žalbeno veće, u stvari, smatra da ona nije navedena u Najavi žalbe usled nesmotrenosti ili nemara Ojdanićevih branilaca.⁴²

16. U okolnostima ovog predmeta, Žalbeno veće primećuje da ako bi se Ojdanićev zahtev prihvatio na osnovu merituma njegove argumentacije, to bi dovelo do zaključka da ga je Pretresno veće osudilo na osnovu pravno pogrešnog tumačenja elementa *mens rea* zločina protiv čovečnosti, što bi se moglo direktno odraziti na njegovu krivičnu odgovornost. Ne izjašnjavajući se o meritumu žalbe, Žalbeno veće se slaže sa Ojdanićevom tvrdnjom da je tražena izmena "od suštinskog značaja za uspeh" njegove žalbe, tako da bi mu se nanela šteta ako se ta izmena ne bi dozvolila. Stoga je u interesu pravde da se predložena izmena dozvoli. Žalbeno veće je takođe svesno činjenice da se nijedna strana u postupku ne protivi zahtevanoj izmeni i da se davanjem dozvole za takvu izmenu ne bi nepotrebno narušilo ekspeditivno sprovođenje pravde.

17. U vezi sa predloženim unošenjem novog paragrafa 69, Žalbeno veće primećuje da bi taj paragraf u stvari razjasnio pod-osnove za žalbu predočene u izmenjenom parrafu 66, a sam po себи ne proširuje obim žalbe. Kad je reč o traženoj izmeni postojećeg paragrafa 69, ona samo identificuje dodatne zaključke koji se osporavaju u svetlu navodne

³⁸ Zahtev, par. 5.

³⁹ Odluka u predmetu *Muvunyi* od 19. marta 2007, par. 9, gde se upućuje na predmet *Aloys Simba protiv tužioca*, predmet br. ICTR-01-76-A, Odluka po "Zahtevu tužioca za izmenu Najave žalbe na osnovu pravila 108", 17. avgust 2006. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Simba* od 17. avgusta), par. 9; v. takođe Odluka u predmetu *Seromba* od 26. jula 2007, par. 7.

⁴⁰ Odluka u predmetu *Muvunyi* od 19. marta 2007, par. 9, gde se upućuje na Odluku u predmetu *Simba* od 17. avgusta, par. 9.

⁴¹ Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić* od 24. novembra 2005, par. 10.

⁴² V. gore, par. 6.

nove materijalno pravne greške u izmenjenom paragrafu 66. Najzad, tražene izmene postojećih paragrafa 70 i 71 odnose se na traženi pravni lek, tako da smisleno odražavaju dozvoljene izmene paragrafa 66 Najave žalbe. S obzirom na to, Žalbeno veće se uverilo da su ove izmene neophodne da bi se formulisala navodna nova greška.

IV. DISPOZITIV

18. Iz gorenavedenih razloga, Žalbeno veće **ODOBRAVA** Zahtev i **PRIHVATA KAO VALIDNO PODNETU** izmenjenu Najavu žalbe koja je priložena Zahtevu kao Dodatak B.

Sastavljen na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 2. septembra 2009. godine

U Hagu,

Holandija

/potpis na originalu/

sudija Liu Daqun, predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]